

Loop jij ook achter de feiten aan?

Klinkt niet positief: als je achter de feiten aanloopt, heb je het waarschijnlijk te druk. Je overziet het niet. Je bent aldoor brandjes aan het blussen. Brandjes die je niet zag aankomen. Heb je het ene op het nippertje opgelost, overvalt een volgend probleem je.

Blijkbaar denken we bij 'feiten' waar iemand achteraan loopt het eerst aan problemen, aan negatieve gebeurtenissen. Neem deze blog: die wilde ik al drie maanden geleden schrijven. Maar omdat een zomervakantie soms te kort uitvalt, schreef ik in september liever over [hersteltijd](#) die een mens echt nodig heeft.

Maar wat als jou onverwachts positieve dingen overkomen? Als je achter 'goede feiten' aan loopt? Die positieve gebeurtenissen leverden ook twee blogs. [Tienermeiden die zelf een catechisatie-groepje oprichten](#): de oktober-blog. En de november-blog: twee nog-niet-zo-lang-getrouwde dames deden een boekje open over hun voorgaande [liefdesleven](#). Dat boekje leek mij erg geschikt als gespreksstof wanneer stellen zich op een getrouwd leven voorbereiden en daarover een paar avonden door willen praten met mijn vrouw en mij. Kijk, achter zulke feiten loop ik graag aan.

Voor iedereen, en zeker voor een pastor, is dat een goede oefening: merken dat je reageert op wat je overkomt en dat er vaak weinig anders op zit. Dat voelt onzeker, wiebelig. Ik heb zelf weinig of geen invloed, laat staan grip op hoe mensen zich ontwikkelen. Soms moet je reageren op vervelende gebeurtenissen, soms op mooie. Zo is het leven. Geen grip. En dan toch rustig blijven.

Juist dan zijn mooie gebeurtenissen bemoedigend. In mijn geval gaven ook nog verschillende mensen de afgelopen maanden aan lid te willen worden van onze gemeente. Of ze wilden in kerkdiensten helemaal meedoen, ook door het Avondmaal mee te vieren.

En inmiddels is het december geworden. Daardoor valt deze blog over 'achter de feiten aanlopen' opeens verrassend op z'n plaats. Want als pastor had ik natuurlijk al lang moeten beseffen dat ik nog veel

verder achter loop. Want wat ben ik anders dan een herdershond die achter de echte Herder aan loopt? Jezus noemt zichzelf [de goede Herder](#). Hem moet ik niet voor de voeten lopen. Laat ik maar kijken hoe Jezus zelf als Herder met mensen omging: met de 'schapen' uit zijn eigen dorp, zijn eigen streek, zijn eigen tijd. Jezus had ontmoetingen en gesprekken. Hij wist het gesprek aan te gaan. Zelfs met bepaald niet populaire belastingambtenaren. Of met andere maatschappelijke randfiguren zoals prostituees.

Laat ik het zo zeggen: Jezus is het grote 'feit' achter wie ik aan loop. En Kerst is zijn verjaardagsfeest. Ruim 2000 jaar geleden werd Hij geboren. Kerken, maar ook woonkamers, gevels, straten en winkelcentra hangen vol lichtjes. Wereldwijd. Als volwassene zei deze baby over *zichzelf*: Ik ben [het Licht van de wereld](#). 'Daar zegt u nogal wat', reageerden ze toen. Maar ik loop graag achter Hem aan.

Goede Kerstdagen en jaarwisseling! - Rob Nijhoff, 17 december 2018; reacties: robnijhoff[at]planet.nl